

Verschil van inzicht

Dat verschil van inzicht vaak tot vermakelijke situaties kan leiden is algemeen bekend. Hier twee kleine voorbeeldjes.

Jaren geleden woonden we vlak bij de noodslachtplaats aan de Hallerweg. Het was toen een vrij kinderrijke buurt. Iedereen die daar moest werken, kon dan ook op een uitgebreide belangstelling rekenen. En daar was iedere medewerker nu niet echt van gecharmeerd. Op een goeie dag werden er weer eens varkens geslacht.

De slager bond de dieren een touwtje aan hun poot en trok ze daarna naar binnen. Dat de dieren daar niet van gediend waren, lieten ze duidelijk merken door het ontzettend op een gieren te zetten.

Het hele schouwspel werd gadegeslagen door ongeveer twintig kinderen van hooguit twee turfjes hoog. Eén mannetje omklemde de tralies met zijn knuisjes en drukte zijn gezichtje er zover mogelijk door om maar niets te missen. Tijdens een stil moment sprak het mannetje bedachtzaam: “Ze wiwwe niet dezacht hoor.”

Geïrriteerd keek de slager op en gromde: “Wou jij soms een touwtje om je poot?” Nadenkend gluurde het kereltje strak door de tralies en zei zachtjes: “Nee, ikke niet maar jij, want jij bent dik.” De slager ontplofte! Alle toeschouwertjes waren op slag verdwenen. Het heeft een aantal dagen geduurd, voordat er weer eens een paar kwamen kijken, wat er nu allemaal op het terrein van de noodslachtplaats gebeurde.

Een aantal jaren later werd er rond het tegenover de noodslachtplaats liggende weiland door dezelfde groep kinderen gevliegerd. De vliegers, die ze gebruikten, waren niet bestuurbaar. Daar zag je er ook in die tijd niet zo veel van. En ja, vliegeren is maar vliegeren en als er een strak windje staat, dan staan ze rustig in de lucht en gebeurt er weinig tot niets. Een aantal knapen bedacht na verloop van tijd dan ook een ander spelletje. Als je nu langzaam naar een schaap loopt, dan loopt dat beest uiteraard weg. Het begon langzaam en het ging natuurlijk steeds harder. Totdat één van de moeders, die vlakbij aan elkaar de laatste nieuwtjes uitwisselden, in haar handen klapte en riep: “Jongens, niet de schaapjes opjagen, want die hebben lammetjes in hun buik.” Eén van de nog vliegerende jochies keek verbaasd in de richting van de roepende moeder: “Lammetjes in hun buik?” Het vriendje naast hem, die duidelijk op een andere wijze seksuele voorlichting had gehad, reageerde met: “Ja, lammetjes in hun buik, of dacht je dat die ook van de heer kwamen.”

Willem Vlas – Den Burg

